

You and your fancy pants del - 39

Del 39 – plan B kläder

”Jag tror dig inte!” sa Kai då vi satt i bilen på väg in till staden.

”Vad tror du då?” sa jag. Han skrattade lätt.

”Jag tror att du ska köpa kläderna för att kunna bevisa för West att du är tjej.” sa han. Han hade rätt. Själv hade jag sagt att jag behövde tjejdkläder ifall det skulle hända något, till nödfall. Men Kai lät sig inte övertalas och jag tänkte inte argumentera om det, eftersom att chansen var stor att han ändå vann.

”Okej..” sa jag tyst. Kai gav mig en snabb snedd blick och log.

”Men du, då kan du ju hjälpa mig att hitta något som skulle dra Wests blick!” sa jag.

”Då behöver du inga kläder.” sa han. Jag slog honom på axeln.

”Kom igen!” sa jag.

”Okej men det beror på ifall du vill göra det uppenbart att du klär upp dig för honom eller bara som att du fick lust att ta på dig något annat för omväxling.” sa han.

”Nej han får inte fatta! han ska bara attraheras!” sa jag och korsade armarna. Kai log svagt. Han försökte gömma det ifrån mig men jag slog honom på axeln igen.

Vi kom fram till staden och Kai tog mig till en butik jag aldrig sätt förut.

”Jag brukar inte precis komma hit men jag vet att det är kvalitets kläder eftersom att det är den kvinnliga motsvarigheten till den butik jag brukar handla i.” sa han då vi klev in. Jag kollade mig storögt omkring.

”DEN! Den e skit het!” sa jag. Kai kollade där jag pekade. Det var en stor vacker klänning med en djup urringning. Han fnös åt mig.

”Inte uppenbart?” frågade han. Jag snörpte på munnen.

”Låt mig kolla!” sa Kai och gick längre in i butiken.

”Här, prova det, de e snyggt, enkelt och inte lika uppenbart!” sa han. Jag gick in i provhytten och bytte om. Det var en kort, svart kjol och en benfärgad blus med knappar. Sömmen i midjan fick bröstet att se större ut då den tryckte upp formerna. Kläderna var fina men jag kände mig plötsligt lite obekvämt. Det här var verkligen inte jag. Vad gav jag mig in i? jag var ju hon som mest utav allt ville gå i skitiga jeans och stora tröjor och nu stod jag och frivilligt testade sådana här kläder.

”Få se då?” sa Kai från utsidan. Jag gick sakta ut och han granskade mig.

”Ser bra ut, får jag fixa lite bara?” frågade han men det lät mer som ett påstående. Han drog upp kjolen en aning och drog med händerna om min midja så att jag backade några genanta steg ifrån honom.

”Sluta!” sa jag tyst. Han log svagt.

”Vad?” sa han. ”Så här med!” sa han och gick fram till mig igen och knäppte upp två knappar i blusen och vek ner kragen. Jag kollade inte ens på honom då han backade en bit bak för att granska mig.

”Haha det blir jätte bra!” sa han. Jag snörpte på munnen.

”Men du måste nog veta en sak om West innan du kastar dig över honom.” sa han.

”Jag ska inte..” sa jag men Kai fortsatte att snacka.

”Visst kollar han in brudar men han har respekt, han står inte och dreglar.” sa han.

”Som du?” frågade jag.

”HAHA va? Jag dreglar inte!” svarade han. ”Köp det där nu sen går vi och fixar hem lite mat och så drar vi.” sa han. Och så gjorde vi.

När vi satt i bilen igen hade jag på mig den vanliga skjortan och ett par jeans.

”West verkar rätt svår flörtad.” sa jag. Kai höjde på ögonbrynen.

”Ja men på baren så brydde han sig inte alls om tjejerna som skulle gjort vad som helst för att få ligga med honom.” sa han. Kai log.

”Han e så himla trött på dem, det är ju alltid brudar som vill ligga med honom, han har nog bara haft med sig nattbesök två gånger sedan vi flytta ut på ranchen.” sa Kai. Jag bet mig i läppen och såg lite brydd ut.

”Men hur i hela friden ska jag kunna få honom intresserad om inte en sådan där sexig ung dam inte kan?” sa jag.

”Hahaha han funkar inte så. Som sagt så är det skit svårt att komma under hans skal och om man verkligen ska få hans intresse så måste man först komma under, annars kommer han inte ens visa intresse även om han faktiskt är intresserad.... Om du förstod vad jag precis sa.” sa han och skrattade åt sitt svammel.

”De gånger han gett efter har varit för att han har varit alkohol påverkad.” sa han.

”Hmm ja jag vill ju inte supa ner honom.” sa jag bekymrat. Kai skrattade.

”Var dig själv Carmen, du borde inte fundera så mycket!” sa han. Han kanske hade rätt. Om det skulle funka i längden så skulle ju inget annat gå än de äkta.

Vi parkerade som vanligt vid husknuten och klockan var två på dagen. Det var kokhett ute. Min fot hade blivit bättre. Snart skulle jag kunna träna. West kom gående emot huset i bar överkropp, jeans, chaps och hatt. Jag gav Kai ett lidande uttryck och han bröt ut i ett gapskratt. Det var nog lite ironiskt.

”Ska du jobba idag?” frågade West mig.

”Ja fast jag måste bara duscha och byta om till något svalare, det är kokhett idag!” sa jag. West nickade.

”Okej, men kom ut sedan då, jag är i stallet.” sa han.

”Bra, nu kommer det nog bli mer naturligt att du plötsligt har kjol.” sa Kai.

Jag duschade snabbt och tog på mig kläderna, granskade min spegelbild ett tag innan jag gick ut ur huset. Det var så varmt att det såg ut att vara vatten runt ranchen.

Jag kände mig nervös, men det var ju bara kläder, varför var jag så konstig. Jag gick in i stallet och såg West.

”Vad ska jag göra?” frågade jag. Han vände sig om och såg på mig. Han svarade långsammare än han borde ifall det inte skulle vara uppenbart att han märkte en skillnad.

”Oj, ska du jobba i det där?” frågade han.

”Varför inte?” sa jag. Han ryckte på axlarna och ögonen följde min kropp nerifrån och upp.

”Du får gärna städa i sadelkammaren!” sa han. Jag nickade och gick dit. Jupp, jag var nöjd med den reaktionen.

”Du måste kolla och se vad du tycker!” sa jag och lutade mina korsade armar på boxdörren till boxen West var i.

”Är du klar?” frågade han och kom fram till mig. jag svarade inte, kollade bara på honom men han väntade på ett svar.

”Carmen.... ” sa han. Jag kollade bara tillbaka. Han sänkte ögonbrynen och kollade åt sidan sedan gick han förbi mig för att kolla i sadelkammaren.

”Det ser bra ut! ” sa han när han kom tillbak. ”Men gå och byt kläder och kom sedan tillbaka.” sa han. Jag sänkte ögonbrynen.

”Va? Vadå?” frågade jag.

”Gör det bara!” sa han och lät nästan lite väl skarpa på rösten.

”Okej..” sa jag frågande och buttert. Vad nu då? Funkade det eller funkade det inte. Vad skulle jag nu ha för plan? Jag fick hitta på en Plan C.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren A-asuka med Poeter.se id #37154 innehar upphovsrätten